

Sygn. akt **VI Gz 206/17**

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Beata Hass-Kloc**

SSO Marta Zalewska (spr.)

SSO Anna Harmata

Protokolant: asyst. sędziego Agnieszka Wasilewska - Kardys

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2017 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa : **Kancelaria (...) sp. p. w R.**

przeciwko: **Miejskiemu (...) sp. o.o. w R.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie Wydziału V Gospodarczy zawarte w pkt V wyroku z dnia 20 kwietnia 2017 r. sygn. akt V Gc 53/17 w przedmiocie kosztów procesu

postanawia:

I. **oddalić** zażalenie,

II. **zasądzić** od powoda na rzecz pozwanego kwotę **225,00 zł. (dwieście dwadzieścia pięć złotych 00/100)** tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w wyroku z dnia 20 kwietnia 2017 r. V GC 53/17 wydanym w sprawie o zapłatę 58 700,43 zł. uwzględniającym powództwo w pkt I co do kwoty 4002,00 zł. , umarzającym w pkt II postępowanie co do kwoty 11 196,50 zł., oddalającym w pkt III powództwo w pozostałym zakresie Sąd Rejonowy w Rzeszowie w pkt V zasądził od powoda na rzecz pozwanego koszty procesu w wysokości 7 217,00 zł.

W uzasadnieniu wskazano, iż rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu oparto na art. 100 kpc , nakładając zwrot kosztów na powoda, ponieważ pozwany uległ tylko co do nieznacznej części swojego żądania, nakład zaś pracy pełnomocnika oraz stopień skomplikowania sprawy uzasadniał zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej stawce wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

Powyższe postanowienie w pkt V zaskarżył powód, wnosząc o jego zmianę , stosunkowe rozdzielanie kosztów i zasądzenie na rzecz pozwanego kwoty 3 076,09 zł. oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego na swoją rzecz.

Powód wniósł ewentualnie o uchylenie zaskarżonego punktu wyroku i przekazanie rozstrzygnięcia o kosztach procesu Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o jego oddalenie w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie powoda nie jest uzasadnione.

Powód kwestionował rozstrzygnięcie w zakresie kosztów procesu przed Sądem I instancji tak co do zasady jak i wysokości.

W ocenie Sądu Okręgowego nie znajdują uzasadnienia argumenty kwestionujące odstąpienie od stosunkowego rozdzielenia kosztów.

Stosownie do art. 100 § 1 zd. 2 kpc, który znalazł zastosowanie w sprawie Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania.

O tym, w jakim stopniu strona wygrała lub przegrała sprawę, decyduje rezultat przeprowadzonego porównania roszczeń dochodzonych z roszczeniami ostatecznie uwzględnionymi, przy czym porównania tego dokonuje się, mając na względzie ostateczny wynik procesu. Sąd Okręgowy miał na uwadze, że powyższe nie jest jednak decydujące, jako że zastosowanie art. 100 kpc nie polega jedynie na porównaniu ostatecznego wyniku sprawy z pierwotnie zgłoszonym żądaniem. Podlega ono bowiem dyskrecjonalnej władzy sędziowskiej. Decyzja, czy w wypadku uwzględnienia powództwa tylko w pewnej części koszty procesu powinny być wzajemnie zniesione, czy też stosunkowo rozdzielone, powinna być zawsze oparta na zasadzie słuszności /I ACa 1553/16 - wyrok SA Kraków z dnia 17-03-2017/.

W niniejszej sprawie powód dochodził 58 700,43 zł., powództwo uwzględniono co do 4002,00 zł. zatem pozwany przegrał w 6,82 %.

W ocenie Sądu Okręgowego procent 6,8 % w jakim pozwany uległ żądaniu powoda mieści się właśnie w pojęciu „nieznaczej części”, a to z uwzględnieniem relacji zasądzonej należności do wysokości kwoty pierwotnie dochodzonej pozwem. Także pośród poglądów doktryny można spotkać się ze stanowiskiem aprobującym tezę, że za taką rozsądną część, jako nieznaczną, można uznać około 10% żądania strony. /Orzekanie o kosztach postępowania cywilnego. Komentarz praktyczny z orzecnictwem prof. dr hab A. Z. 2017/.

Sąd Okręgowy nie znalazł także w świetle argumentów podnoszonych w zażaleniu jak i okoliczności sprawy podstaw do uznania, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów kłóciłoby się zasadami słuszności. Powód wskazał w zażaleniu, że zasądzona kwota nie była dla niego nieznaczną i o taką kwotę także wystąpiłby na drogę procesu.

Nie można jednak pominąć faktu, że powód jednak wystąpił z żądaniem na znacznie wyższą kwotę, co bez wątpienia miało wymierne finansowe konsekwencje dla pozwanego, jako że wpłynęło właśnie na wysokość poniesionych przez pozwanego kosztów zastępstwa procesowego. Wytaczając powództwo i określając swoje roszczenia powód powinien liczyć się z możliwością przegrania sprawy i ewentualnym obowiązkiem poniesienia kosztów procesu. Skoro podjął ryzyko przy szacowaniu swego roszczenia i określił je na nadmiernie jak się ostatecznie okazało, zawyżonym poziomie, nie może teraz domagać się przerzucania tego ryzyka na stronę przeciwną. Zauważyć można przy tym, iż wartość przedmiotu sporu odpowiadająca kwocie w jakiej żądanie pozwu nie utrzymało się także uzasadnia koszt zastępstwa procesowego na tym samym poziomie, a to 7200 zł.

Powyższe, tak argumenty powoda oraz okoliczności sprawy nie dają podstaw, do zakwestionowania dyskrecjonalnej oceny Sądu I instancji w zakresie przyjętej zasady rozliczania kosztów procesu i uznania, że zasądzenie całej kwoty kosztów zastępstwa procesowego pozostawało w okolicznościach niniejszej sprawy trudne do pogodzenia z poczuciem

sprawiedliwości oraz zasadami współżycia społecznego, kłóciłoby się w z zasadami słuszności i pozostawało w sprzeczności z art. 100 § 1 zd. 2 kpc.

Odnosnie wysokości stawki zastępstwa procesowego, to wbrew uzasadnieniu rozstrzygnięcia była tożsama ze stawką nie w podwójnej, ale w minimalnej wysokości przewidzianej § 2 pkt 6 rozporządzeniem M.. Spr. z dnia 22.10.2015 r. (Dz.U. 2015.1800) w brzmieniu sprzed 27.10.2016 r., znajdującego zastosowanie w sprawie z uwagi na datę wniesienia pozwu t.j. 17.03.2016 r. oraz § 2 R.. M.. Spr. z dnia 3.10.2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie /Dz.U. 2016.1668/, zgodnie z którym do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

Zbędnym zatem w tym zakresie były ewentualne rozważania odnośnie argumentów dotyczących zasadności wysokości stawki, która miała być przyznana w podwójnej wysokości, w świetle nakładu pracy pełnomocników.

Zważywszy na powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie powoda w całości na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

W przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 98 kpc na które po stronie pozwanego złożyły się koszt zastępstwa procesowego w wysokości 225 zł. /§ 2 pkt 3 w zw. z § 10 ust. 2 pkt 1 rozp. M.. Spr. z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu po dacie 27.10.2016 r. w zw. § 2 R.. M.. Spr. z dnia 3.10.2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie /Dz.U. 2016.1668/.

Przy ustalaniu wysokości stawki pełnomocnika Sąd wziął pod uwagę wartość przedmiotu zaskarżenia, który stanowi wartość przedmiotu sporu w postępowaniu zażaleniowym /por. post. SN z dnia 17.12.2009 r., sygn.. akt IV CZ 81/09/.